

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 2 juli 2010 in zaak nr. 09/46202 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 december 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juli 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 juli 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

De vreemdeling en de minister hebben zich desgevraagd nader uitgelaten.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hoewel uit verklaringen van de vreemdeling blijkt dat de minister zijn aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd inmiddels in behandeling heeft genomen, betoogt hij niettemin belang te hebben bij het hoger beroep, omdat daarin een aantal principiële kwesties aan de orde wordt gesteld over de uitleg van de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen, welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend.

De bestuursrechter is evenwel slechts gehouden tot inhoudelijke beoordeling van een bij hem ingediend beroep tegen een besluit van een bestuursorgaan indien de indiener daarbij een actueel en reëel belang heeft. Indien dat belang is vervallen, is de bestuursrechter niet geroepen uitspraak te doen uitsluitend wegens de principiële betekenis daarvan.

Nu niet is gebleken dat de vreemdeling nog een rechtens te beschermen belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van het hoger beroep, dient dit niet-ontvankelijk te worden verklaard.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.3. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. N. Verheij, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. D. van Leeuwen, ambtenaar van staat.

w.g. Verheij
lid van de enkelvoudige kamer

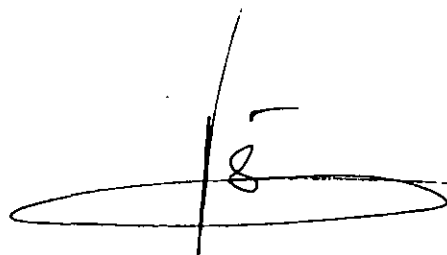
w.g. Van Leeuwen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 april 2012

373.

Verzonden: 3 april 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

Uitspraak

RECHTERBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 09/46202

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0502.08.0078, eiser,
gemachtigde mr. I. Vreeken, advocaat te
Zutphen;

en

De Minister van Justitie, als rechtsopvolger van de Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. C.H.H.P.M. Kelderman,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Eiser heeft een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft die aanvraag afgewezen omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling daarvan. Daartegen is beroep ingesteld.

Het beroep is ter zitting van 28 mei 2010 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB 09/46202

blad 2/4

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003).

2.2 De rechtbank stelt voorop dat verweerder ter zitting heeft aangegeven dat de passage in het bestreden besluit, waarin een overnameverzoek wordt genoemd, onjuist is. Uit het dossier en uit de overige overwegingen van het besluit blijkt dat sprake is van een aan de Griekse autoriteiten gericht terugnameverzoek, zodat genoemde passage als zodanig moet worden gelezen.

2.3 De rechtbank volgt eiser niet in zijn betoog dat de termijn tussen het moment waarop hij te kennen heeft gegeven asiel aan te willen vragen (23 april 2009) en de daadwerkelijke indiening van zijn asielverzoek (25 juni 2009) niet voldoet aan de in artikel 4, tweede lid, Vo 343/2003 genoemde termijn. Anders dan eiser stelt is deze termijn niet nader gespecificeerd in het nationale beleid. De door eiser aangehaalde uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 30 januari 2007, waarin uitgegaan wordt van een maximale termijn van zes weken tussen het moment van aanmelding en de daadwerkelijke indiening van het asielverzoek, ziet niet op dublinzaken en mist derhalve betekenis voor deze zaak. Uitgangspunt in dublinzaken is immers het Europese recht en met name Vo 343/2003. Artikel 4, tweede lid, Vo 343/2003 bepaalt dat de termijn tussen het moment van aanmelding en de daadwerkelijke indiening van het asielverzoek "zo kort mogelijk" dient te zijn. In beginsel wordt hierbij in de jurisprudentie uitgegaan van een maximale termijn van drie maanden, waarbij tevens van belang is dat Vo 343/2003 niet voorziet in een sanctie op overschrijding van deze termijn.

2.4 De rechtbank overweegt voorts dat eiser, indien hij wenst te beschikken over bepaalde stukken van verweerder, een expliciet verzoek hiertoe moet doen. Anders dan eiser stelt kan uit de ingebrachte beroepsgronden niet worden afgeleid dat eiser dit beoogde. Bovendien bestaat, gelet op het navolgende, geen aanleiding te twifelen aan de door verweerder in het procesdossier opgenomen informatie.

2.5 Griekenland heeft niet tijdig gereageerd op het terugnameverzoek, zodat Griekenland op grond van artikel 20, eerste lid, aanhef en onder c, Vo 343/2003 wordt geacht in te stemmen met terugname van eiser.

2.6 De rechtbank volgt eiser niet in zijn betoog dat aanleiding bestaat te twifelen aan de verzending van het terugnameverzoek aan Griekenland nu een bewijs van verzending ontbreekt. Immers, in het dossier bevindt zich achter het standaardformulier voor terugnameverzoeken een "Ontvangstbewijs DubliNET", waaruit blijkt dat het bericht met het referentienummer corresponderend met het Case ID nummer van het Eurodac Search Result en het IND nummer van eiser, door Griekenland is ontvangen. Op grond van artikel 15,

AWB 09/46202

blad 3/4

derde lid, van Verordening (EG) 1560/2003 van de Commissie van 2 september 2003 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening 343/2003 (hierna Vo 1560/2003) geldt dit door het systeem verstrekte bericht van ontvangst als bewijs van verzending en van datum en uur van ontvangst van het verzoek of van het antwoord.

Dat Griekenland niet heeft gereageerd op het terugnameverzoek doet hier niet aan af, nu in Vo 343/2003 expliciet is voorzien in de mogelijkheid dat de aangezochte lidstaat niet (tijdig) reageert op een terugnameverzoek.

2.7 De rechtbank volgt eiser evenmin in zijn betoog dat geen sprake is van een terugnamesituatie nu hij in Griekenland nooit een asiolverzoek heeft ingediend en derhalve sprake is van de situatie als bedoeld in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vo 343/2003. Uit het procesdossier (Resultaat Dacty onderzoek Hongarije) blijkt dat eiser op 18 maart 2009 asiel heeft aangevraagd in Hongarije. Omdat er eerder in Griekenland vingerafdrukken van eiser zijn genomen heeft Hongarije een overnameverzoek aan Griekenland gedaan, welk verzoek Griekenland op 25 mei 2009 heeft geaccepteerd. Er bestaat geen aanleiding te twifelen aan deze informatie. Nu de verantwoordelijkheid van Griekenland reeds in de Hongaarse asielprocedure is komen vast te staan en op grond van artikel 4, eerste lid, Vo 343/2003 de verantwoordelijkheid van een lidstaat slechts één maal wordt vastgesteld, is thans formeel sprake van terugname. Dat eiser in Griekenland (nog) geen asiolverzoek heeft ingediend maakt dit niet anders.

2.8 Nu, gelet op het voorgaande, sprake is van terugname is artikel 17 Vo 343/2003, dat ziet op overnamesituaties, niet van toepassing. Eisers beroep op overschrijding van de termijn van artikel 17, eerste lid, Vo 343/2003 faalt derhalve reeds hierom.

2.9 Eisers beroep op het bepaalde in artikel 16, derde lid, Vo 343/2003 faalt reeds nu eiser zijn stellingen omtrent de uitzetting naar en het verblijf in Turkije op geen enkele wijze heeft onderbouwd. De overgelegde foto's en afgelegde verklaringen zijn hiertoe onvoldoende. De verwijzing in dit verband naar het bepaalde in artikel 18, derde, vierde en vijfde lid, Vo 343/2003 kan eiser niet baten, nu dit artikel ziet op overnamesituaties en in deze zaak sprake is van terugname.

2.10 Ingevolge artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003, voor zover thans van belang, kan, in afwijking van het eerste lid, verweerder een bij hem ingediend asiolverzoek van een onderdaan van een derde land behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht.

2.11 Eiser betoogt dat er concrete aanwijzingen zijn dat Griekenland zijn internationale verplichtingen niet nakomt. Eiser heeft hiertoe een overzicht overgelegd van de op de website Vluchtweb.nl beschikbare informatie van (inter)nationale organisaties betreffende Griekenland. Voorts heeft eiser overzichten overgelegd van de op deze website beschikbare (internationale) jurisprudentie en jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM).

2.12 De rechtbank overweegt dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) in de uitspraak van 9 april 2010 (LJN: BM1017) heeft overwogen dat verweerder in het rapport van de NOAS geen grond heeft hoeven zien om niet aan het interstatelijk vertrouwensbeginsel vast te houden. Een beroep op dit rapport faalt daarom. De strekking van de overige door eiser overgelegde stukken komt overeenkomst met de strekking van de door de Afdeling in - onder meer - voornoemde uitspraak van 9 april 2010

AWB 09/46202

blad 4/4

beoordeelde stukken. Onder verwijzing naar deze uitspraak van de Afdeling is de rechtbank van oordeel dat uit de door eiser overgelegde stukken niet volgt dat dublinclaimanten (zoals eiser) een risico op uitzetting in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) lopen van zodanige aard en omvang dat het als reëel kan worden aangemerkt. De door eiser overgelegde stukken bevatten dan ook geen concrete aanwijzingen dat Griekenland zijn internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen.

2.13 Het betoog dat Griekenland handelt in strijd met Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten (hierna: Opvangrichtlijn), moet worden ingebracht en beoordeeld in Griekenland. Het beroep op de Opvangrichtlijn faalt.

2.14 Het betoog dat de behandeling van asielzoekers door de Griekse autoriteiten en de omstandigheden waaronder zij in Griekenland (in detentie) verblijven op zichzelf reeds in strijd is met artikel 3 van het EVRM kan door de Nederlandse rechter niet worden beoordeeld. Daarentoe behoort te worden geklaagd bij de Griekse autoriteiten. De rechtbank verwijst naar de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 2 december 2008 (JV 2009, 41).

2.15 Het betoog dat eiser in Griekenland geen toegang heeft tot rechtsmiddelen is onvoldoende onderbouwd en leidt niet tot het oordeel dat Griekenland onvoldoende processuele waarborgen biedt voor toetsing aan artikel 3 EVRM.

2.16 Gelet op het vorenstaande is het beroep ongegrond.

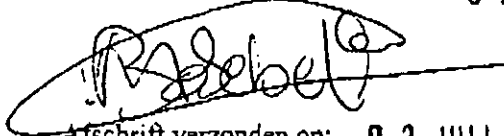
2.17 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

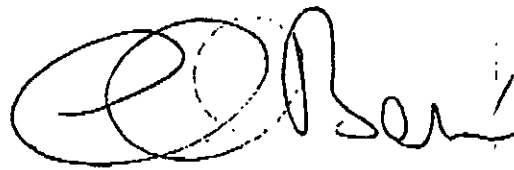
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.E.C. van Rijckevorsel-Besier, rechter, en door deze en mr. M.H.B. Bokseveld als griffier ondertekend.

Uitgesproken in het openbaar op 02 JULI 2010

Afschrift verzonden op: 02 JULI 2010

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR VREEKEN

Mr I. Vreeken
advocaat

IJsselkade 27
Zutphen

Postbus 153
7200 AD Zutphen

tel. 0575-543527
fax 0575-543528

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

HOGER BEROEPSCHRIFT

23 juli 2010

GEEFT TE KENNEN:

geboren op _____ van Afghaanse nationaliteit, verblijvende te Borne aan de Bornebroeksestraat 103, domicilie kiezende te Zutphen aan de IJsselkade 27 (postbus 153, 7200 AD), ten kantore van advocaat Mr I. Vreeken, die, conform het bepaalde in artikel 70, eerste lid Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om te dezer zake hoger beroep in te stellen:

1. Bij besluit van 9-12-2009 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna aan te duiden als de Minister van Justitie c.q. de Minister) de asielaanvraag van appelland afgewezen.
2. Bij uitspraak van 2-7-2010 heeft de rechtbank te 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het tegen dit besluit ingestelde beroep ongegrond verklaard (bijlage).
3. Appelland stelt hierbij hoger beroep in tegen deze uitspraak. Appelland voert de volgende grieven aan tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2,3 appellands betoog verworpen dat de termijn tussen het moment waarop hij te kennen heeft gegeven asiel aan te willen vragen (23-4-2009) en de daadwerkelijke indiening van zijn asielverzoek (25-6-2009) niet voldoet aan de in artikel 4 lid 2 Vo 343/2003 genoemde termijn, nu deze termijn niet nader is gespecificeerd in het nationale recht, de door appelland aangehaalde uitspraak van uw Afdeling niet op Dublin-zaken ziet en derhalve geen betekenis heeft voor deze zaak, en in de jurisprudentie ter zake van de in bedoeld artikel 4 van de Verordening genoemde termijn ('zo kort mogelijk') uitgegaan wordt van een maximale termijn van drie maanden.

Toelichting:

- * Ter zitting heeft appelland zich beroepen op de uitspraak van de VK Maastricht van 4-5-2010 (AWB 10/7632).
- * De omstandigheid dat de uitspraak van uw Afdeling van 30-1-2007 (kenmerk 200606711/1) niet ziet op een Dublinzaak, betekent niet dat deze uitspraak betekenis mist voor deze zaak. Appelland ziet niet in waarom uw uitspraak in casu geen betekenis zou hebben. Een redelijke uitleg van de bepaling in genoemd artikel 4 dat bedoelde termijn 'zo kort mogelijk' dient te zijn, brengt immers met zich mee dat bedoelde termijn in elk geval niet langer dient te zijn dan de termijn die lidstaten in 'gewone' asielzaken hanteren.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 JUL 2010	
ZAAKNR. 61607/59	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

ADVOCATENKANTOOR VREEKEN

2

Nu deze termijn in Nederland 6 weken bedraagt, is, naar Nederlandse maatstaven gerekend, de in de Dublin-zaak van appelland gehanteerde termijn van 9 weken niet aan te merken als 'zo kort mogelijk'. Uw uitspraak is derhalve weldegelijk van betekenis voor de onderhavige zaak.

* Appelland betwist overigens dat in de jurisprudentie ter zake uitgegaan wordt van een maximale termijn van drie maanden. Voor zover die (niet onderbouwde stelling) juist is, doet dat niet af aan appellands standpunt. Appelland vraagt u ter zake een richtinggevende uitspraak te doen.

Grief 2:

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.4 overwogen dat appelland indien hij wenst te beschikken over bepaalde stukken van de Minister hij daartoe een expliciet verzoek moet doen, en dat hij zulks niet heeft beoogd.

Toelichting:

* De Minister pleegt in Dublin-zaken de asielzoeker niet te informeren dat hij een overname- c.q. terugnameverzoek heeft ingediend, en derhalve evenmin wanneer een dergelijk verzoek is ingediend. De Minister geeft hooguit aan dat hij een dergelijk verzoek zal indienen. In de praktijk betekent dit dat eerst bij toezending van de beschikking een kopie van het claimverzoek wordt meegezonden.

* Dit betekent dat de asielzoeker bij gebrek aan kennis niet eerder om deze stukken kan vragen dan nadat het besluit is genomen.

* Ter zitting heeft appelland overigens betoogd dat het de verantwoordelijkheid van het bestuursorgaan (in casu de Minister) is om een volledig procesdossier aan te leveren. Ter zitting heeft de gemachtigde van de Minister niet betwist dat indien het standaardformulier voor terugnameverzoeken per e-mail is verzonden dit is gebeurd door middel van een e-mail bericht waarbij het standaardformulier als bijlage is meegestuurd.

* De omstandigheid dat de Minister het bedoelde e-mailbericht niet aan de gemachtigde pleegt toe te zenden en de omstandigheid dat naar dit stuk nog nooit is gevraagd, doet niets af aan de juistheid van appellands standpunt dat het procesdossier niet compleet is, en dat er geen bewijs is geleverd van de daadwerkelijke verzending van het terugname verzoek.

Grief 3:

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.6 overwogen dat appelland niet wordt gevolgd in zijn betoog dat aanleiding bestaat te twifelen aan de verzending van het terugnameverzoek aan Griekenland nu een bewijs van verzending ontbreekt, nu het 'ontvangstbewijs PubliNET' als bewijs van verzending en van datum en uur van ontvangst van het verzoek of van het antwoord.

Toelichting:

* Appelland heeft niet betoogd dat hij twijfelt aan de verzending van het terugnameverzoek aan Griekenland, hij heeft betwist dat zulks het geval is. Om die reden is het aan de Minister om het tegendeel aan te tonen door een bewijs van verzending over te leggen. Dit is een bestuursrechtelijk principe.

* De uitleg die de rechtbank in bedoelde rechtsoverweging heeft gegeven, is ter zitting niet door de gemachtigde van de Minister bepleit. De rechtbank heeft in strijd met de goede procesorde appelland niet in staat gesteld om op haar eigen bevinding te reageren.

* Bovendien is de door de rechtbank gegeven uitleg onjuist. Immers uit bedoeld e-mailbericht, dat een automatisch antwoord is ter bevestiging van de ontvangst van een e-mail, kan op geen enkele wijze met voldoende zekerheid worden afgeleid welk e-mailbericht door Griekenland is ontvangen. Op geen enkele wijze staat met dit antwoord vast dat er een terugnameverzoek is ontvangen. De omstandigheid dat als *onderwerp* het appellands dossiernummer staat vermeld, terwijl dit dossiernummer ook op het

ADVOCATENKANTOOR VREEKEN

3

standaardformulier staat vermeld (overigens niet het V-nummer dat eveneens achter het kopje *onderwerp* staat vermeld) doet daaraan niet af. Ook de ontvangst van andere door Nederland aan Griekenland verzonden e-mailberichten (anders dan een terugnameverzoek) over appellants kunnen met het automatische antwoordbericht worden bevestigd. Het is aan de Minister om, in geval van betwisting, aan te tonen dat het terugnameverzoek daadwerkelijk is verzonden. De overlegging van het begeleidende e-mailbericht is daarbij (wellicht) van essentieel belang.

* Appellant heeft ter zitting, desgevraagd, aangegeven dat het er ter zake niet om gaat dat hij de Minister niet gelooft, maar dat hij in staat wenst te worden gesteld om te controleren dat het terugnameverzoek daadwerkelijk is verzonden. Hij heeft er daarbij met name op gewezen dat Griekenland niet alleen niet tijdig maar zelfs in het geheel niet inhoudelijk heeft gereageerd op de gestelde verzending van het terugnameverzoek. Alsdan ligt er bij betwisting van de desbetreffende verzending een bewijsplicht bij de Minister.

* De verwijzing door de rechtbank naar artikel 15 lid 3 van Vo (EG) 1560/2003 is derhalve onjuist en kan niet leiden tot verwerping van appellants betoog.

Grief 4:

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverwegingen 2.7 en 2.8 overwogen dat appellant niet wordt gevolgd in zijn betoog dat geen sprake is van een terugnamesituatie nu hij in Griekenland nooit een asielaanvraag heeft ingediend, omdat uit het procesdossier blijkt dat Hongarije eerder aan Griekenland een overnameverzoek heeft gedaan en dat Griekenland dit verzoek heeft geaccepteerd, zodat er thans weldegelijk sprake is van terugname en artikel 17 Vo 343/2003 niet van toepassing is waardoor appellants beroep op overschrijding van de in dat artikel 17 genoemde termijn faalt.

Toelichting:

* Weliswaar heeft appellant in Hongarije een asielaanvraag ingediend en heeft Griekenland kennelijk eerder een Dublin-claim geaccepteerd, dit betekent nog niet dat er sprake is van terugname en dat derhalve artikel 20 van de Verordening van toepassing is. Immers appellant heeft nimmer een asielaanvraag in Griekenland ingediend zodat de situatie ex artikel 16 lid 1, aanhef en onder a van de Verordening zich voordoet, en derhalve artikel 17 van de Verordening weldegelijk van toepassing is.

* In dit verband wijst appellant erop dat hij vanuit Hongarije niet is overgedragen aan Griekenland.

* Uit het bericht van de Hongaarse immigratiedienst (zie dossierstuk 10) blijkt evenmin dat Hongarije is uitgegaan van een terugname. In dossierstuk 8 wordt overigens ook gesproken over 'overname'.

* Uit het procesdossier blijkt op geen enkele wijze dat de situatie als bedoeld in artikel 16 lid 1, aanhef en onder c van de Verordening van toepassing is. Dat de Minister die mening is toegedaan doet daaraan uiteraard niet af.

* De rechtbank heeft derhalve een onjuiste uitleg gegeven van Verordening 343/2003.

* De rechtbank heeft derhalve te onrechte geoordeeld dat artikel 17 van de Verordening niet van toepassing is en dat appellants standpunt inzake de termijnoverschrijding reeds om die reden faalt.

Grief 5:

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 overwogen dat appellants beroep op artikel 16 lid 3 Vi 343/2003 faalt omdat appellant zijn uitzetting naar en verblijf in Turkije op geen enkele wijze heeft onderbouwd en de overgelegde foto's daartoe onvoldoende zijn, terwijl een verwijzing naar artikel 18 faalt nu dit artikel dit op overnamesituaties.

ADVOCATENKANTOOR VREEKEN

4

Toelichting:

* Wat het laatste punt betreft, verwijst appellant naar grief 4 en de toelichting daarop.
* Appellant heeft in de zienswijze en in beroep aangevoerd dat hij met de door hem overgelegde foto's in combinatie met zijn verklaringen ter zake verifieerbaar bewijs heeft geleverd en in elk geval aannemelijk heeft gemaakt dat hij naar Turkije is uitgezet. Hij heeft daarbij gewezen op het rapport van Thomas Hammerberg van 4-2-2009 waarin de Griekse autoriteiten erkennen dat er bijna 4000 vreemdelingen naar Turkije zijn teruggestuurd.

Grief 6:

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverwegingen 2.10 en 2.15 appellants standpunten verworpen namelijk dat Griekenland zijn internationale verplichtingen niet nakomt, dat niet kan worden vastgehouden aan het interstatelijk vertrouwensbeginsel, dat appelland in Griekenland een behandeling heeft ondergaan die strijdig is met artikel 3 EVRM, dat hij in Griekenland geen toegang heeft tot rechtsmiddelen en dat overdracht aan Griekenland derhalve ook in strijd is met artikel 3 EVRM en inzake de toepasselijkheid van artikel 3 lid 2 Vo 343/2003 en van de Opvangrichtlijn.

Toelichting:

* Uw Afdeling heeft nog geen uitspraak gedaan over het rapport van mensenrechtencommissaris Hammerberg van 10-3-2010 (Raad van Europa). Uit dit rapport volgt dat de Griekse autoriteiten handelen in strijd met het beginsel van non-refoulement en dat de mogelijkheden voor asielzoekers om een klacht in te dienen bij het EHRM onvoldoende zijn gewaarborgd. Het rapport van commissaris Hammerberg is opgesteld naar aanleiding van een verzoek van het EHRM om verslag te doen van de overdracht van asielzoekers van Nederland aan Griekenland in het kader van Vo 343/2003.

* Appellant meent dat de andere rapporten waarop hij een beroep heeft gedaan, mede gelcet op dit rapport van de heer Hammerberg, in een ander daglicht komen te staan en dat de rechtbank derhalve niet had mogen volstaan met de overweging dat die rapporten overeenkomen met de strekking van door uw Afdeling in uw uitspraak van 9-4-2010 beoordeelde stukken.

* Appellant is al een keer door Griekenland uitgezet, waardoor zijn zaak van extra gewicht is.

* Appellant wijst erop dat de Griekse autoriteiten volgens de Minister een fictief claimakkoord hebben gegeven (quod non). Daardoor staat vast dat zijn zaak anders is dat de zaak die leidde tot de uitspraak van 9 april 2010 omdat de Griekse autoriteiten niet expliciet hebben aangegeven appellants asielaanvraag inhoudelijk te zullen behandelen conform de Dublin-verordening.

REDENEN WAAROM:

appellant u verzoekt

- a. dit hoger beroep gegrond te verklaren,
- b. de uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 2-7-2010 te vernietigen,
- c. het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren,

Voor appellant,

Mr. F. Vreeken
gemachtigde